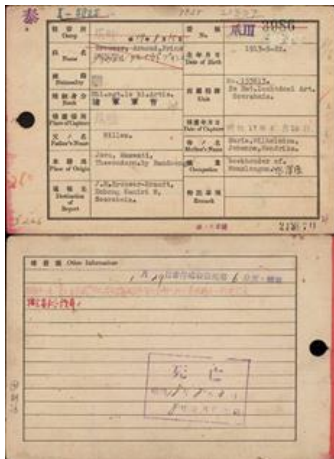

Arnoud Prins Brouwer werd geboren op 22 mei 1913 in Bandung, NOI. Hij was de zoon van Willem Brouwer en Maria Wilhelmina Johanna Hendrika Helder. Arnoud had twee oudere zussen, Else (1909) en Willemien (1911). Zijn vader werkte op de theeonderneming in Maswati bij Bandung.

Hij was lid van de Oud Padvindes Vereniging. Mogelijk dat hij scout was toen hij in zijn jeugd in Zeist woonde.

Hij woonde een tijdje in Zeist en vertrok in december 1935 naar Batavia. Hij verloofde zich in 1938 met Jootje M. Brandt en later trouwden ze. Aan het begin van de oorlog was hij boekhouder op suikerfabriek Wonolangan bij Soerabaja.

Arnoud was tijdens de mobilisatie wachtmeester bij het 2^e bataljon luchtdoelartillerie van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL) in Soerabaja. Hij werd krijgsgevangene gemaakt en werkte aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout

gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Arnoud kwam uiteindelijk terecht in kamp Kuie, gelegen 190 km van Non Pladuk. Dit was een (klein) werkkamp aan de rivier. Arnoud overleed hier op 3 augustus 1943 aan dysenterie. In dit kamp vielen in totaal 506 doden. Hij werd uiteindelijk begraven op het Kanchanaburi War Cemetery.

Meer informatie

[Bataviaasch nieuwsblad » 13 jan 1938 - Art. 77 | Delpher](#)
[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Arnoud Prins Brouwer \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Arnoud Prins Brouwer | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Spoorlijn \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Japanse Interneringskaarten KNIL en Marine | Nationaal Archief](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.